

Měsíček jasně svítí,
radost za pannou jíti,
k hájíčku je cesta dlouhá,
má panenka na mne čeká,
chce se mnou dnes mluvití.

Chce se mnou dnes mluvití,
něco mně povědětí,
že ti moji kamarádi,
něco o mně povídají,
že mne chtějí zabítí.

Dal sem se cestou jinší,
zrovna k mé nejmilejší,
sedl sem si mezi kvítí,
vidím dva mládence jíti,
srdce mne již netěší.

Šel sem za ní kousek dál,
bych tu lásku vyzkoumal,
tu po malé krátké chvíli,
má milá se vede s jiným,
jsem tu lásku vyzkoumal.

Vyzkoumal sem ji prudce,
zabolelo mne srdce,
dyby chlapce verbovali,
pod myslivce a dragóny
šel bych a též dal bych se.

Dostanu já koníčka,
pěkně osedlaného,
můj koníček se mnou točí,
mé panence tekou z očí,
ach, slzy bez přestání.

Bílý šátek v ruce má,
modré oči utírá,
a ten šátek dávám tobě,
abys ty si zpomněl na mě,
až pak budeš na vojně.

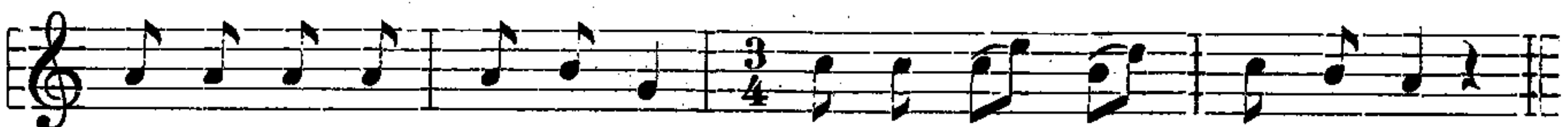
Nech ho, milá, nech sobě,
až já budu na vojně,
bys ty mohla trucovati,
a ze mne blázna dělati,
nešlo štěstí tobě.

1201.

Z Karlovic.

Aj, ho-reč-ko du-bo-vá, ej, dy-bys by-ła mo-ja,

necháť bych ťa o-ko-vat, aj, že-le - zem do ko-ła.

Aj horečko dubová, ej dybys byla moja,
necháť bych ťa okovat aj železem do koła.

Aj železem do koła stříbrnými zámky,
nebyli by mňa odvedli, dyby ne galánky.

Aj horečko dubová, kdo ťa hájit bude?
Aj falešná galánko, aj kdo k tebě chodit' bude?